

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Arius a, um.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

simplicitus, p simpliciter. Sescuplex, id est uno minus q̄ duplex, ait
Regius in Fabium.

Arius a.um.

In arius a.um. sic eunt unarius, binarius, ternarius, quartarius, ses-
narius, septenarius, octonari⁹, nouenarius, denarius, undenarius &c.
uicenarius, trigenarius, uel tricenarius, quadragenarius, quinque-
narius, sexagenarius, septuagenarius, octogenarius, nonagenarius,
centenarius, ducentenarius &c. millenarius, hęc significat numerū alī
arum rerū que non numerātur, ueluti lapis centenarius, id est cētū
libras, sic in alijs mensuratis, homo quadragenarius. i. quadraginta
annorū, sic in similibus. Grex centenarius, id est centū capitū, sic in si-
milibus. Centenariū numerū annorū, quia numerus omnia cōples
ctitur, non dices millenariū annū, nec millenaria pondo &c.

Distributiuus.

Distributiuus numerus qui etiā dicit diuiduuus, est qui pluribus alijs
quid diuidit, ut dedi discipulis bina poma, id est cuiq; discipulor; de
di duo, diuidua etiā dicunt partitiua, ut quisq; alijs &c. Numeri ergo
distributui sic eunt, singuli l. la. bini, terni, quarterni, quini, seni,
septeni, octoni, noueni, deni, undeni, duodenri, deniterni, deniquater-
ni &c. uiceni, triceni, q̄drageni, q̄nq̄geni, sexageni, septuageni, octo-
geni, nonageni, cēteni, ducenteni, trecenteni, q̄dringēteni, q̄ngēteni, sex-
cēteni, septingeni, octingeni, nōgeni, milleni. Hi numeri in propria signifi-
catōe distribuit, & p signa uniuersalia declarāt, ut singuli cuiq; unū
bini cuiq; duo &c. ut ad Ioānē & Petrū dedi ternas ep̄las. i. ad utrū
q; tres, poetē abutunt his pro cardinalibus, & alij quoq; sed rarius.
Virgi. Gurgite septeno rapidus mare sumouet amnis. i. septē gurgi-
tibus. Idem. Per duodena regit mūdi sol aureus astra. i. p duodecim
astra. Pli. Septuageno coitu dixit, p septuaginta coitibus. & patet ex
dictis habere aliquādo singularē numerū, quod tamē raro fit, & oī
no improprie, ut docuit Martia. Capella, quē sequūtur Nebrissen.
& Lancilot. Ego ut plures alij, in carmine sēpe posui casus ternus, p
tertius casus. De propria significatiōe, ut creabantur oīm bini con-
sules. i. singulis annis duo. Est tamē ubi, p cardinalibus capiunt sine
uitio in genere quo uis orōnis, ut si substatiua quibus adduntur, nu-
mero singulari careāt, qbus numerus cardinalis addi nō pot & plu-
raliter illis etiā addit vni, vnæ, vna, vt vng. binæ, ternæ &c. nuptiæ
scalæ, scopæ, litteræ, pro ep̄stola. Cato tñ dixit duas scalas, quia sca-
la singulariter plærūq; legit, sed pro mobili, littera pro ep̄stola poe-
ticū est. Quid. Quā legis a rapta Briseide littera venit, codicilli aus-